

Beste hulpverleners en andere professionals van Limburg,

Als eerste begin ik met een vraag, die je niet per se hoeft te beantwoorden, maar waar je al wel over na kunt denken: *Wie uit de zaal praat gemakkelijk over gevoelige onderwerpen met mensen die je niet goed kent?* Een gesprek aangaan met jongeren uit de jeugdhulp kan soms best lastig zijn. Waarom zou je namelijk ineens over serieuze dingen willen praten met mensen, terwijl je die niet goed kent?

Door mijn ervaringen te delen tijdens de Quality4Children groepsinterviews met jongeren, creëerde het delen van situaties uit mijn eigen pleegzorgverleden een veilige plek van gelijkheid. De jongeren konden daardoor gemakkelijker ook iets over hun situatie vertellen.

Ik zal jullie nu kort iets over mezelf vertellen:

Opgerooid in pleegzorg ~ vanaf het vroege begin tot het eindigde op 18-jarige leeftijd ~
permanente gezinnen (die niet permanent konden zijn) & tijdelijke gezinnen ~
in totaal op 11 plekken gewoond.

Met wat gaten en scheuren is het toch allemaal goed gekomen, want nu sta ik hier om jullie iets gaafs te vertellen. Een leuk voorbeeld van hoe je lood in goud verandert, namelijk wat er gebeurde tijdens de inspiratiesessies van Q4C-Pleegzorg.

Ik zal jullie voorbeelden geven bij Q4C-standaard 11: *pleegouders en professionals zijn vaardig in het opvoeden en helpen van jeugdigen*. In jongerentaal betekent dit: 'Ik word goed geholpen bij al mijn vragen en problemen.' Een jongere zei hierop tijdens een groepsinterview:

"Ik mag mensen niet zo snel als ik niet veel contact met hen heb en hen niet vaak zie. Dan denk ik: 'Ik ken je niet zo goed, dus ik heb ook niks me je'."

Hier nog een voorbeeld tijdens een groepsinterview met professionals. Een hulpverlener vroeg: *"Wat is jou het meeste bijgebleven van de hulpverlening die jij zelf hebt gekregen?"* Ik vertelde dat het mijn eerste maatschappelijk werkster was, van wie ik haar volledige naam nog altijd weet (ik was toen 4 jaar). Dat komt omdat ze mij én mijn pleegzussen (=belangrijk detail) sámen meenam naar de dierentuin.

De reactie van de hulpverleners vond ik veelzeggend. Alsof ze eindelijk een klankbord hadden. *"Zie je wel"*, hoorde ik hen zeggen. Ze vertelden dat ze zelf ook ervaren dat ze meer *quality-time* met de jongeren willen spenderen, om de kwaliteit te verbeteren. Helaas weten ze door de werkdruk en caseload niet goed meer hoe ze dat voor elkaar kunnen krijgen.

Tot slot mijn indruk wat delen van mijn ervaringen heeft toegevoegd aan het Quality4Children-onderzoek. Ik merkte dat de aangeleerde referentiekaders en denkwijzen even wegvallen, doordat er een levend persoon voor hun neus zit die vertelt hoe het voor haar was. Er ontstaat een veel echter contact. In plaats van dat men in hun functierollen blijft hangen, was ik een soort van brug waardoor we als mensen met elkaar een gesprek konden voeren. Voor de jongeren gaf het een extra steun in de rug om in een veilige omgeving iets te kunnen vertellen.

Juist dát zochten we. Zodat we met elkaar vinden hoe we de kwaliteit in de jeugdhulp nog meer kunnen verbeteren, waar naar iedereen proactief geluisterd wordt, het kind centraal blijft en de hele familie en pleegfamilie in hun kracht blijven staan. Ondanks alles.

Beste professionals; bedankt voor het luisteren naar deze brief en bovendien de wil & motivatie om de jeugdhulp te verbeteren met behulp van de kwaliteitsstandaarden van Quality4Children of andere manieren. Heel veel succes en tot ziens.

Hartelijke groet,
Madeleine

Madeleine is sinds de oprichting actief als ervaringsdeskundige bij JongWijs. Kijk op www.jongwijs.org voor meer informatie over de doelstellingen en lopende projecten of volg JongWijs via Facebook, Twitter en YouTube.

Tijdens het project Q4C-Pleegzorg zet Madeleine samen met andere JongWijzers haar ervaringen in bij het vooronderzoek en de inspiratiesessies. De ervaringen worden gebundeld en meegenomen bij het opstellen van workshops ter bevordering van de implementatie van Q4C-standaarden bij professionals. Lees op de JongWijs-website meer over dit project of kijk op www.q4c.nl.

WE GAAN DOOR TOT WE NIET MEER NODIG ZIJN